

РЕШЕНИЕ

№ 35112

гр. София, 26.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6573** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на юрк. Е. К., като пълномощник на началника на ГРАНИЧНО ПОЛИЦЕЙСКО УПРАВЛЕНИЕ – С. към Регионалната дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари, Главна дирекция „Гранична полиция“ на Министерството на вътрешните работи, срещу РЕШЕНИЕ №1359/ 09.04.2025г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 133^{-ти} състав по н.а.х. дело №6964/2024г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен при допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и в противоречие с приложимия материален закон. Оспорва извода на първостепенния съд, че в хода на административно-наказателното производство е било допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в това, че на наказаното лице – чужденец, не е бил осигурен преводач към момента на предявяване на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН). Сочи, че АУАН е бил подписан от лицето без възражения, включително относно това, че не владее български език. Твърди, че правото на защита на наказаното лице не е било нарушено. Оспорва и извода на решаващия състав, че Наказателното постановление е било издадено от некомпетентен административно-наказващ орган. Чрез процесуалния си представител юрк. К. прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено НП №89/16.06.2022г., издадено от началника на Гранично полицейско управление –

С. към Регионалната дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари (РДГП – Аерогари).

Ответникът – К. Й. Х., гражданин на Обединено кралство Великобритания и С. И., оспорва жалбата. В молба от 18.09.2025г. чрез процесуалния си представител адв. С. Д. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и липсват касационни основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени сторените разноски по водене на делото пред касационната инстанция, съгласно представен списък.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава мотивирано заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №89/16.06.2022г., на основание чл.48, ал.1, т.3 от Закона за чужденците в РБългария (ЗЧРБ) на Н. С. I. (К. Й. Х.) , гражданин на Великобритания, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева, за това, че е влязъл в страната на 12.08.2021г. през граничен контролно пропускателен пункт (ГКПП) Аерогара С. и за последния 180 (сто и осемдесет) дневен период е превишил разрешения му 90 (деветдесет) дневен престой в РБългария с 203 (двеста и три) дни, с което е нарушил чл.34 ЗЧРБ. Това обстоятелство е било установено при извършване на гранична проверка на лицето, явило се за полет W64405 на 01.06.2022г. около 05⁵⁰ ч. на ГКПП - Аерогара С..

С обжалвания съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №89/16.06.2022г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Решаващият състав достигнал до извод, че компетентността на органа – издател на процесното НП, не е била установена по несъмнен начин, тъй като заповедта за заместване на началника на Гранично полицейско управление – С. е от 29.05.2023г., а актът е издаден на 16.06.2022г. Съдът е приел също, че в нарушение на чл.142, ал.1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), приложим на основание чл.84 ЗАНН, при съставяне и предявяване на АУАН на лицето – чужд гражданин, не е бил предоставен превод от компетентен преводач, с което е било ограничено правото му на защита. Освен това съдът е обосновал извод, че в АУАН и в издаденото въз основа на него НП не са посочени начален и краен момент на срока по чл.34 ЗЧРБ, както и времето на извършване на нарушението.

Тези изводи се споделят от решаващия касационен състав.

По отношение на административнонаказателната компетентност на административнонаказващия орган едва пред касационната инстанция са представени доказателства, обосноваващи възможността главен инспектор Д. Т. К. – издател на НП, да замества комисар Т. Й. Ч. – началник на Гранично полицейско управление – С., като осъществява функциите по чл.28, ал.1 и ал.3 от Правилника за устройството и дейността на МВР за периода от 08⁰⁰ч на 13.06.2022г. до 16.30ч на 17.06.2022г. по време на ползване на годишен отпуск. Пред въззивният съд са били представени неотнормирани за релевантния период заповеди за заместване от 2023г., поради което и решаващият състав не е имал обективна възможност да формира различен извод по н.а.х. дело №6964/2023г.

Независимо от горното обжалваното Решение №1359/09.04.2025г. на СРС е правилно като резултат.

По първоинстанционното дело е установено, а и не се спори, че при съставяне на АУАН №83/01.06.2022г., а впоследствие и на НП №89/16.06.2022г., не е бил ангажиран преводач по отношение на К. Й. Х. (Н. С. I.) поданик на Великобритания. Нещо повече, в нито един от процесуалните документи не е отразено, че К. Й. Х. владее български език и е разбирал предприетите спрямо него мерки или че се е отказал от ползването на преводач. Дори и от събраните по първоинстанционното дело гласни доказателства не може да бъде установено изпълнението на законовите изисквания.

Съгласно разпоредбата на чл.84 ЗАНН, за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления са приложими нормите на НПК. Според чл.21 НПК лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или от друг език, за което се назначава преводач. Задължението за осигуряване на условия и възможности за ефективното упражняване правото на защита е регламентирано и с чл.15 НПК. Необходимостта от назначаване на преводач от български на чужд език в административнонаказателното производство произтича и от задължението на актосъставителя по чл.43, ал.1 ЗАНН, да осигури възможност на нарушителя да се запознае със съдържанието на съставения акт към момента на предявяването му. Касае се за процесуално задължение, поради което не следва да се смята, че ползването на преводач е предпоставено единствено и само от проявена от самия нарушител инициатива. Невъзможността нарушителят да се запознае със съдържанието на акта на разбираем за него език към момента на съставянето му е довела до ограничаване на правото му да се защити и да участва ефективно в първата фаза на административнонаказателния процес – тази пред административно-наказващия орган.

Освен по отношение съставянето и предявяването на АУАН, задължението за осигуряване на преводач е относимо и за производството по Раздел IV от ЗАНН за налагане на административните наказания, понеже именно с НП се повдигат и предявяват административнонаказателните обвинения. Пренебрегването на това изискване представлява съществено процесуално нарушение, тъй като пряко засяга правото на защита. Противно на твърденията на актосъставителя, направени в производството пред първоинстанционния съд, в самия АУАН липсва направено удостоверяване на превод от и на английски език. Свидетелските показания като единствено доказателство не опровергават липсата на осигуряване на надлежен превод на съставения АУАН, както и това, че не са били разяснени правата на представителя на нарушителя, във връзка със съставянето на акта. Правото на нарушителя да ползва преводач е неотменимо, като само при негово изрично и надлежно дадено съгласие може да бъде лишен от това му право. С оглед правилата за разпределяне на доказателствената тежест, административно-наказващият орган е този, който следва да докаже, че е налице изричен отказ за назначаване на преводач в хода на административнонаказателното производство, за каквото няма данни да е налице.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника в касационното производство за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 (петстотин) лева, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №1359/ 09.04.2025г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 133^{-ти} състав по н.а.х. дело №6964/2024г.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ на Министерството на вътрешните работи, представлявана от директора, да заплати на Н. С. I. (К. Й. Х.) гражданин на Обединено кралство Великобритания и С. И., сумата 500 (петстотин) лева – разноски по к.а.х. дело №6573/2025г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.